

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De fuga dauid ad achis ca. xxv.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Historia libri

benedictionē in die bona. Exultabant enim et epulabantur iudei in solio ouium ob memorias patrum suorum quod fuerat pastores ouium. Et ait nabāl nūcīs dāuid: Nō mittā. Quis ē filius tuus? Hodie increuerunt servi fugitiū. Nescio eos. Cūq; audiret dāuid quod ipso pateruerat ei nabāl: accinctus est gladio cuiusq; dirigitur vīs et ait: Hec faciat dñs inimicū meū: et tecum ad dat si reliquero de oībo quod ad eū pertinet: vīsq; qd minigentē ad pariterē, id est saltē canē vel infirmū. Porro abigail utrōq; nabāl formosa et prudens hec ignorabat. Et indiscutit ei custos ouium quāta pīdia tūlisset ei dāuid ī de seruo. Festinauit igit̄ abigail et tulit ī occursum dāuid panes et vīnū et rarietes coctos sati pōlēte: et ligaturas vīepasse: et massas caricas et adorans dāuid ait: In me sit domine mihi hec iniquitas, id est cōdona mihi hāc iniq̄atē viri. Uel ita. Si putas esse iniquitatem nisi deleas eū: quod iurasti mihi imputet. Porro fecit vir meus fīm nōmen suū. Nabāl enī stultus interpitatur. Constituit te dñs ducē super israel: non debes fundere sanguinē in noctū. Nihil enim tibi nocuit: sed sua tibi non dedit: et erit alia tua custodita quāl in fasciclo viuentū. Hebreus habet in vinculo vīce: quod idem est: id est in collegio sc̄tor̄. Alia littera habet in fascicolo vītiū. q.d. Sic custodiet dñs aīam tuā ad multiplicandū: sicut fasciculus virtū custodit in aqua ad transplantandū. Et respondit dāuid: Benedic dōminū quod misit te bōdile ī occursum meū. Uale ī pace. Audītū vocē tuā: inturia sc̄z remittēdo: et honorauit faciē tuam: xena de manu tua recipiendo. Cūq; ergo īdūcasset abigail oīa hec vīro suo emortuū est cor eius p timore timuit enim ne forte dāuid nollet deciderare: et moritur ī post decē dies. Quo audito dāuid ait: Benedic deus quod custodiuit manū meas a sanguinē: et reddidit maliciā nabāl ī caput eius. Et vocauit abigail: et duxit eam ī uxorem. Accepit quoq; dāuid tertiam uxorem achimōem de israhel.

Defuga dāuid ad achis. Ca. XXXIII.

Zerū mūnciale

i rūt ziphei ad saul. Ecce abscondit⁹ est dāuid ī colle achille. Et abiit saul post eū cū tribū milib⁹ elector⁹. Et descendit dāuid nocte ad castra saulīs. ducēs secū abyſal filium seruile sororis sue. Hui⁹ fuerūt

tres filie loab et abissel et asahel nepotes dāuid. Cūq; clam intrassent tentorū regis cōctis dormientib⁹ dicit abissel: Perfodiā saul lancea ī tra. Et phibuit dāuid dices. Quis extēdet manū suā ī chīm dñi: et erit īnocē. H̄z tolle hastā quod est ad caput eius fixa ī tra et vas aque: et eam⁹. Et egressi sūt nullo emigilante: quod sopor dñi irrūperat sup eos. Cūq; transissent torrentē: et stetissent in vertice montis vī possent audiri. exclamauit dāuid ad abner et ad omnē populu: Filiū mortis vos estis: quod nō custodistis dūm vestruū christum dñi. Ingressus ē quispiam ut interficeret regem. Vide te ubi hasta regis sit et cyphus aq; Et agnoscens saul negligētiā suorū vīb⁹ sīciū dāuid exclamauit: Num vītua ē hec filii mi dāuid. Qui respōdit: Cur persequitur domin⁹ seū suū Quid feci. Si domin⁹ incitat te aduersum me: odoreū sacrificiū: placari cū optet sacrificio et pīce ut ostendat nobis sup h̄z qd velit. Uel ita. Tuipse occidas me: et erit quasi sacrificiū deo ī odorem sua mortis. Quidā ita legūt. O dōretur sacrificiū si domin⁹ incitat te aduersum me: sacrificiū pīb⁹ īdūcio dei si dñs h̄z facit. Si aut̄ filii hominū incitāt te: maledicti sūt quod cogunt me transire ad idolatras: ne seruā deo israel. Et ait saul ad dāuid: Peccauī. Reuertere fili mi. Nō vītra male faciā tibi. Et respondebit dāuid: Judicet dñs iter nos. Ecce hasta regis: veniat qui tollat eā. Cūsaul Benedict⁹ tu fili mi. Quidē faciens facies et potens poteris: et saul reuersus est ī locū suū. Et dicit dāuid ī corde suo: Aliquādo incidam ī vīna die ī manus saul. melius ē vī saluer īter philisteos. Abiit ergo dāuid et sexcenti viri cū eoad achis filium maoth regēs geth. Iste fuit filius sup̄dicti achis cuius mater dicebat maoth. Et erant cum dāuid due eius uxores achimōe et abigail. Eō dicit dāuid ad achis: Nōlo onerosus esse regi dīt mihi rex locū ī quo habitem. Et dedit ei achis syceleg: quod exinde facta ē regū luda. Et habitauit dāuid ī ea ī tñor mēlib⁹ et pī dieb⁹. et agebat dāuid predas de vīculū philisteorū circumstantib⁹ quod nō erant sub potestate achis. Virū et mulierē non adducebat capītū ne forte loquerent̄ aduersus eū. Cūq; quereret achis quos pīcūlisset aīebat se depopulatos esse habitantes ad austrum īdebet ī campestribus.

